

# РЕШЕНИЕ

№ 10213

гр. София, 14.06.2023 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 166 СЪСТАВ**, в публично заседание на шестнадесети май през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ....

при участието на секретаря .....

като разгледа докладваното от .... Гражданско дело № 20221110154491 по описа за 2022 година

Предявен е от ищеца „.....“ ЕАД иск с правно основание **чл. 411, ал. 1 КЗ** за осъждане на ответника ЗАД „.....“ АД да заплати сумата от **514,55 лева**, представляваща регресно вземане за заплатено застрахователно обезщетение по щета № ..., ведно със законна лихва от 07.10.2022 г. до окончателното изплащане на вземането.

Ищецът „.....“ ЕАД твърди, че на 04.02.2022 г. около 16:30 часа в гр. София на бул. „Пенчо Славейков“ и бул. „Витоша“ е настъпило застрахователно събитие- ПТП поради виновно противоправно поведение на шофьора на застрахования при ответника по застраховка „Гражданско отговорност на автомобилистите“ товарен автомобил, рег. № ....., вследствие на което са реализирани щети на застрахованото при ищеца по сключен Договор за застраховка „Каско“ МПС „...“, рег. № ... Сочи се, че по образуваната при ищеца щета № ... било изплатено застрахователно обезщетение в размер на 4396,88 лева, като същото било изплатено на отремонтирания увредения автомобил сервиз с преводно нареждане от 21.04.2022 г. Поддържа, че били направени ликвидационни разноски в размер на 15 лв. Твърди, че на ответника била изпратена регресна покана за изплащане на дължимото обезщетение, но не същият не погасил вземането в пълния размер. Моли съда да уважи предявения иск и претендира присъждане на разноски.

Ответникът ЗАД „ОЗК – ЗАСТРАХОВАНЕ“ АД в депозирания в срока по чл. 131, ал. 1 ГПК отговор оспорва исковата претенция. Счита, че заплатената от ответника сума 3897,33 лева изцяло отговаря на действителния размер на вредите. Моли съда да отхвърли предявения иск и претендира присъждане на разноски.

*След като взе предвид изложеното в исковата молба и отговора, събраните по делото доказателства и изявленията на страните, съдът намира за установено от фактическа страна следното:*

Не е спорно между страните, поради което и не подлежи на доказване, обстоятелството, че ищецът е заплатил по договор за имуществено застраховане КАСКО на сервиза, отремонтирал повредите от застрахования при ищеца автомобил, застрахователно обезщетение в посочения в исковата молба размер, както и наличието на валиден договор за застраховка Гражданска отговорност за МПС л.а. марка и модел „... А6“, рег. № ....., при ответното дружество. Не е спорно, че по образуваната при ищеца щета ответникът е заплатил сумата от 33897,33 лева.

Съдът кредитира изцяло неоспореното от страните заключение на вещото лице инж. Й. Й. по назначената съдебна автотехническа експертиза като обективно безпристрастно и компетентно даденото. Вещото лице сочи, че е налице причинно-следствена връзка между произшествието и настъпилите и обезщетени вреди по МПС „...“, рег. № ... Посоченият от вещото лице размер на разходите необходими за отстраняване на щетите по средни пазарни цени към датата на ПТП е 4646,12 лева.

Основателността на предявения осъдителен иск по чл. 411 КЗ се обуславя от установяване на правопораждащ фактически състав, който включва следните елементи: 1/ наличие на валиден и действащ към датата на процесното ПТП договор за имуществено застраховане, сключен между ищеца като застраховател и собственика на увредения автомобил; 2/ заплащане на застрахователно обезщетение от ищеца – застраховател на застрахования в изпълнение на сключения между тях договор; 3/ отговорност на предизвикалия ПТП водач по чл. 45, ал. 1 ЗЗД, възникнала при осъществяване изискуемите елементи на непозволеното увреждане – деяние, противоправност, настъпили в причинна връзка с деянието вреди и вина, която по арг. от чл. 45, ал. 2 ЗЗД се предполага; 4/ наличие на валидно застрахователно правоотношение между делинквента и ответника по застраховка „Гражданска отговорност“, със застрахователно покритие към датата на ПТП.

Предвид отделените за безспорни факти и обстоятелства и направеното частично плащане преди завеждане на настоящото производство, спорен по делото е единствено размерът на претърпените вреди.

Застрахователното обезщетение за имуществени вреди на превозни средства, което се дължи от застраховател по задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите на увредените трети лица се определя по правилата на чл. 499, ал. 2 КЗ и клаузите на конкретния застрахователен договор. Принципът на пълната обезвреда, залегнал в чл. 499, ал. 2 КЗ, означава, че обезщетението има за цел да постави увредения в имущественото състояние, в което той е бил преди увреждането – да се приведе увреденото МПС в изправно и годно за движение техническо състояние. Следователно застрахователят по гражданска отговорност в хипотеза на регрес спрямо него заплаща само стойността на вредите,

дължащи се на унищожаване или повреждане на вещта до размера на нейната действителна стойност към момента на осъществяване на застрахователното събитие. При нейното пълно или частично унищожаване тази действителна стойност се определя от пазарната цена, по която вещ от същото качество и вид може да бъде купено. В този смисъл е съдебната практика на ВКС, според която действителната стойност на вредата по смисъла на чл. 273, ал. 2 и чл. 203 КЗ /отм./, аналогични на чл. 499, ал. 2 и чл. 400 КЗ, е пазарната стойност, достатъчна към момента на увреждането за закупуването на имущество от същия вид, респ. пазарната стойност на ремонта за отстраняване на настъпилата вреда /Решение № 115/9.07.2009 г. по т.д. № 627/2008 г. на ВКС, ТК, II ТО/.

В разглеждания случай съгласно заключението на автотехническата експертиза стойността, необходима за възстановяване на процесния лек автомобил, изчислена на база средни пазарни цени към датата на настъпване на процесното ПТП е 4646,12 лева. Изчислената именно по този начин стойност съдът преценява като обективен критерий за действително причинените вреди, тъй като тя е определена след проучване в цялост на пазара на съответните части, боя, материали и труд, на който оперират официален сервиз за съответната марка лек автомобил и други доставчици, респ. определянето на средните пазарни цени предполага съобразяване на цените на двата вида икономически субекти. В тази връзка следва да се посочи, че сумата, изчислена на база средни пазарни цени от алтернативни източници, не онагледява средните пазарни цени към датата на процесното ПТП, тъй като тя е изчислена на база средни цени, но само от алтернативни доставчици, т.е. съобразени са цените само от ограничен сегмент от пазара на части, боя, материали и труд. Неприложима в случая е и стойността, изчислена на база резервни части втора употреба. Действително деликтната отговорност е насочена към обезщетяване на негативния интерес /увреденото лице да бъде поставено в състоянието преди деликта/, но за постигане на тази цел на увреденото лице не следва да се вменява в тежест възстановяването на вредите с овехтени части /в някои случаи това би било и невъзможно предвид спецификата на увредената част/. Ето защо обезщетението следва да е в размер, необходим за възстановяване на вещта, като делинквентът понесе и отговорността за влагането на нови части при отстраняване на щетите.

На основание чл. 411, ал. 1, изр. 1 КЗ ищецът има право да получи и обезщетение за направените обичайни разходи във връзка с щетата. Съдът приема, че сумата от 15 лева, съставлява обичаен разход за приключване на застрахователната щета по смисъла на чл. 411, ал. 1 КЗ, поради което същата следва да се включи в общия размер на дължимата от ответника сума.

С оглед горното съдът намира, че са налице всички материални предпоставки, които обуславят възникването на спорното материално право, поради което и предвид диспозитивното начало главният иск е основателен в пълния предявен размер от 514,55 лева и с оглед направеното плащане в размер на сумата 3897,33 лева преди завеждане на делото. Следва да се присъди и законната лихва върху обезщетението от датата на подаване на исковата молба до окончателното плащане.

С оглед изхода на спора и предвид изрично направеното искане в тази насока, в полза на ищеца следва да бъдат присъдени направените деловодни разноси съгласно представения списък по чл. 80 ГПК – за държавна такса в размер на 50,00 лева, депозит за вещо лице в размер на 400,00 лева и 300,00 лева – реално заплатено адвокатско възнаграждение.

Мотивиран от гореизложеното, настоящият състав на Софийски районен съд

## **РЕШИ:**

**ОСЪЖДА** .... „...”, ЕИК .... със седалище и адрес на управление гр. София, ул. „.....” № 7, ет. 5 **ДА ЗАПЛАТИ НА** „.....” ЕАД, ЕИК ..... със седалище и адрес на управление адрес гр. .... на основание **чл. 411, ал. 1 КЗ** сумата **514,55 лева**, представляваща регресно вземане за заплатено застрахователно обезщетение по щета № ..., ведно със законна лихва от 07.10.2022 г. до окончателното изплащане на вземането и на основание **чл. 78, ал. 1 ГПК** сумата от **750,00 лева** – разноси в производството пред СРС.

**ПРИСЪДЕНИТЕ СУМИ** могат да бъдат заплатени на ищеца по следната банкова сметка: .....94.....8.....29....

**РЕШЕНИЕТО** подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчване на препис на страните.

**ПРЕПИС** от решението да се връчи на страните.

Съдия при Софийски районен съд: \_\_\_\_\_